

[Niels Andersen.]

heder, så noget sådant kan kun betragtes som en hjælpende hånd til en videre udbygning af erhvervsvirksomhederne.

Når det ærede medlem hr. Asger Jensen spørger retsforbundet, om vi ikke fortsat er tilhængere af, at så få penge som muligt skal gå igennem statskassen, kan jeg svare det ærede medlem, at det fortsat er vor rent principielle stilling, at de færrest mulige midler skal gå igennem statskassen; men når man anvender midlerne til at sætte produktivt arbejde i gang på privat erhvervmæssigt grundlag, kan jeg ikke se, at det er nogen skade til at udnytte beskæftigelsesloven på en produktiv måde som den forelåede.

Generelt må man håbe, at der ikke i fremtiden bliver brug for igangsættelse af beskæftigelsesarbejder i større omfang. På baggrund af den bedrede økonomiske stilling i landet som helhed synes der at finde en ekspansion sted af hele vort erhvervsliv, således at der er grundlag for at antage, at den fremtidige ledighed bliver af et mindre omfang end det, vi hidtil har kendt. Den arbejdsløshed, der imidlertid kommer, må vi naturligvis søge at bekæmpe, og derfor kan vi fra retsforbundets side tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Alfred Jensen: Den kommunistiske gruppe kan også tilsige velvillig behandling af det foreliggende lovforslag. Heri er der jo ikke noget overraskende. Jeg har, da lovforslagets forgænger var til behandling i forrige folketingsår, givet udtryk herfor — de betragtninger, jeg dengang gjorde gældende, findes i Folketingstidende 1957-58, sp. 4778 ff. Dertil kommer, at vi ikke alene i maj måned, men også i marts behandlede problemer vedrørende de arbejdsløses forhold.

Det er noget beskæmmende, at vi overhovedet skal behandle lovforslag, der tager sigte på at hjælpe personer, der har gået arbejdsløse i mere end 10 måneder i løbet af 2 år, til at opnå beskæftigelse, for at de kan få så megen færdighed, at de i påkommende tilfælde igen kan gå ind i erhvervslivet. Det er meget beskæmmende, at vi ikke har kunnet løse disse problemer, at vi overhovedet skal træffe særforanstaltninger for at hjælpe en stor del af medborgerne til at

leve en nogenlunde ordentlig tilværelse. Sandheden er jo, at nogle af de arbejder, der skal iværksættes, har til hovedformål at sikre, at ufaglærte arbejdere, der er slået ud, får mulighed for at opfylde de betingelser, der er stillet i arbejdsløshedsloven for at få understøttelse på det, man kalder ordinær vis. Det er klart, at det er en aldeles utilfredsstillende tilstand, en tilstand, som den store del af befolkningen og arbejderklassen ønsker at få overvundet.

Da dette lovforslags forgænger blev fremsat i forrige folketingssamling, blev der sagt, at nu skulle der sættes ind på at skaffe øget beskæftigelse, nu skulle der så at sige sættes et par stødkiler ind for at få ændret beskæftigelsesforholdene på en sådan måde, at der blev mere varig beskæftigelse. Jeg har også hørt adskillige røster udtale glæde over, at vi i denne sommer har haft lavere arbejdsløshedstal, end vi havde på tilsvarende tidspunkt året forud, og det er klart, at man kun kan udtrykke sin tilfredshed, hver gang man konstaterer, at der er færre arbejdsløse. Spørgsmålet er imidlertid, om de foreliggende tal er af en sådan beskaffenhed, at man har lov at udtrykke sig på en sådan måde, at det kan fremkalde den optimistiske følelse, at nu går det i den rigtige retning, nu får vi virkelig has på en del af den massearbejdsløshed, vi kender. Det forekommer ikke mig, at man på grundlag af arbejdsløshedstallene kan fremstille forholdene på en måde, så man fremkalder en sådan følelse og en sådan opfattelse. Jeg ser meget vel, at nogle af arbejdsløshedstallene fra denne sommer er lavere end tallene fra de tilsvarende tidspunkter sidste år; men forskellen er jo ikke synderlig stor.

Jeg ved ikke, om det er en tilfældighed, at statistisk departement har gjort os den tjeneste at anføre nogle arbejdsløshedstal på grundlag af ugeopgørelser, hvor man ser bort fra de arbejdsløse arbejdsmænd og byggefagsarbejderne. Ser man nærmere på disse tal, viser de sig at være større end de tilsvarende tal i fjor. Men problemet var jo at skaffe varig beskæftigelse. Jeg ved ikke, om disse tal er udtryk for, at det går den forkerte vej med den varige beskæftigelse. Jeg ved ikke, om det, at der beskæftiges forholdsvis flere arbejdsmænd og byggefagsarbejdere i denne sommer, er en periodisk foreteelse, noget, som ikke vil holde,